

Sprawa C-654/23**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

2 listopada 2023 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Curtea de Apel București (Rumunia)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

20 marca 2023 r.

Strona skarżąca i strona wnosząca środek odwoławczy:

Inteligo Media SA

Strona przeciwna w postępowaniu w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym:

Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

Przedmiot postępowania głównego

Środki odwoławcze wniesione od wyroku cywilnego częściowo uwzględniającego skargę złożoną przez wnoszącą środek odwoławczy na protokół stwierdzający popełnienie wykroczenia administracyjnego sporządzony przez stronę przeciwną, na podstawie którego nałożono na wnoszącą środek odwoławczy administracyjną karę pieniężną z powodu naruszenia niektórych przepisów rozporządzenia (UE) 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych.

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Na podstawie art. 267 TFUE i art. 19 ust. 3 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej sąd odsyłający wnosi o dokonanie wykładni art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 15 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r.

dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej, art. 2 lit. f) dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego, a także art. 6 ust. 1 lit. a)–f), art. 83 ust. 2 i art. 95 rozporządzenia (UE) 2016/679.

Pytania prejudycjalne

1) W przypadku gdy wydawca internetowych publikacji prasowych dostarczających szerokiemu kręgowi odbiorców, którzy nie są wyspecjalizowani w danej dziedzinie, informacji na temat zmian legislacyjnych publikowanych codziennie w Rumunii, otrzymuje adres poczty elektronicznej użytkownika w chwili utworzenia nieodpłatnie przez tego ostatniego konta użytkownika, które daje mu możliwość: i) uzyskania nieodpłatnie dostępu do dodatkowej liczby artykułów związanych z daną publikacją; ii) otrzymywania za pośrednictwem poczty elektronicznej codziennej informacji zawierającej streszczenie zmian legislacyjnych omówionych w artykułach zawartych w publikacji i linki do odpowiednich artykułów; oraz iii) uzyskania odpłatnie dostępu do dodatkowych lub obszerniejszych artykułów i analiz zawartych w publikacji w stosunku do codziennej informacji przekazywanej nieodpłatnie:

a) czy wydawca internetowych publikacji prasowych otrzymuje ten adres poczty elektronicznej „w kontekście sprzedaży produktu lub usługi” w rozumieniu art. 13 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (zwanej dalej „dyrektywą 2002/58/WE”)?

b) Czy przekazywanie przez wydawcę publikacji informacji takiej jak opisana w ppkt ii) następuje „na potrzeby marketingu bezpośredniego swoich własnych podobnych produktów lub usług” w rozumieniu art. 13 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lit. a) i b), jakie warunki spośród warunków przewidzianych w art. 6 ust. 1 lit. a)–f) rozporządzenia (UE) 2016/679 należy interpretować w ten sposób, że mają one zastosowanie, gdy wydawca używa adresu poczty elektronicznej użytkownika w celu przekazywania codziennej informacji takiej jak ta opisana w pytaniu pierwszym ppkt ii) zgodnie z przesłankami określonymi w art. 13 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE?

3) Czy art. 13 ust. 1 i 2 dyrektywy 2002/58/WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, w których użyto pojęcia „informacji handlowych” przewidzianego w art. 2 lit. f) dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu

elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (zwanej dalej „dyrektywą 2000/31/WE”) zamiast przewidzianego w dyrektywie 2002/58/WE pojęcia „marketingu bezpośredniego”? W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej – czy informacja taka jak opisana w pytaniu pierwszym ppkt ii) stanowi „informację handlową” w rozumieniu art. 2 lit. f) dyrektywy 2000/31/WE?

4) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze lit. a) i b) odpowiedzi przeczącej:

a) czy przekazywanie za pośrednictwem poczty elektronicznej codziennej informacji takiej jak ta opisana w pytaniu pierwszym ppkt ii) powyżej stanowi „[u]żywanie [...] poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego” w rozumieniu art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE? W szczególności

b) czy art. 95 rozporządzenia (UE) 2016/679 w związku z art. 15 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE należy interpretować w ten sposób, że nieprzestrzeganie warunków dotyczących uzyskania ważnej zgody użytkownika w rozumieniu art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE podlega karze zgodnie z art. 83 rozporządzenia (UE) 2016/679, czy też zgodnie z przepisami prawa krajowego zawartymi w akcie transponującym dyrektywę 2002/58/WE, który z kolei zawiera konkretne sankcje mające zastosowanie?

5) Czy art. 83 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/679 należy interpretować w ten sposób, że organ nadzoru, który podejmuje decyzję o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej i który ustala wysokość tej kary administracyjnej w każdym indywidualnym przypadku, jest zobowiązany do przeanalizowania i wyjaśnienia w akcie administracyjnym nakładającym karę wpływu każdego z kryteriów przewidzianych w lit. a)–k) na decyzję o nałożeniu kary administracyjnej i odpowiednio na decyzję dotyczącą wysokości nałożonej administracyjnej kary pieniężnej?

Powołane przepisy prawa Unii

Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) wraz z późniejszymi zmianami (zwana dalej „dyrektywą 2002/58/WE”), motywy 10, 17, 41 oraz art. 1 ust. 1 i 2, art. 2 lit. d) i f), art. 13 ust. 1–3 [ust. 1 ustanawia obowiązek uzyskania zgody abonentów na używanie poczty elektronicznej do celów marketingu, a ust. 2 określa warunki, na jakich osoba fizyczna lub prawna, która otrzymała od swoich klientów szczegółowe elektroniczne dane kontaktowe dotyczące kontaktu z nimi za pomocą poczty elektronicznej, w kontekście sprzedaży produktu lub usługi, może używać tych szczegółowych elektronicznych danych kontaktowych na potrzeby marketingu bezpośredniego swoich własnych podobnych produktów lub usług], art. 15 ust. 2

Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (zwana dalej „dyrektywą 2000/31/WE”), motyw 18 i art. 2 lit. f) [definiujący pojęcie „informacji handlowej”]

Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (zwana dalej „dyrektywą 2015/1535”), art. 1 ust. 1 lit. b) i c)

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (zwane dalej „RODO”), motywy 47, 70, 173, art. 5 ust. 1 lit. a), art. 6, art. 7 ust. 1, 2 i 4, art. 83, art. 94 ust. 1 i 2 oraz art. 95

Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanego dalej „Trybunałem”), w szczególności wyroki: z dnia 12 lutego 2008 r., Kempter (C-2/06, EU:C:2008:78, pkt 41); z dnia 18 lipca 2013 r., Consiglio nazionale dei geologi i Autorità garante della concorrenza e del mercato (C-136/12, EU:C:2013:489, pkt 28); z dnia 6 października 2021 r., Consorzio Italian Management i Catania Multiservizi (C-561/19, EU:C:2021:799, pkt 66); z dnia 6 października 1982 r., CILFIT/Ministero della Sanità (283/81, EU:C:1982:335, pkt 16, 17); z dnia 25 listopada 2021 r., StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz (C-102/20, EU:C:2021:954)

Powołane przepisy prawa krajowego

Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice (ustawa nr 506/2004 o przetwarzaniu danych osobowych i ochronie prywatności w sektorze łączności elektronicznej)

- artykuł 1 ust. 2, który stanowi, że ustawa ta „ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych w związku z dostarczaniem ogólnodostępnych usług łączności elektronicznej w publicznych sieciach łączności elektronicznej [...]”, oraz ust. 3;
- artykuł 2 ust. 1 i 2;
- artykuł 12 ust. 1, 2, 4, zgodnie z którym „przesyłanie informacji handlowych [...] za pomocą poczty elektronicznej lub jakiegokolwiek innej metody wykorzystującej ogólnodostępne usługi łączności elektronicznej jest zakazane, z wyjątkiem sytuacji, w której dany abonent lub użytkownik wyraził uprzednio

wyraźną zgodę na otrzymywanie takich informacji” (ust. 1); „jeżeli osoba fizyczna lub prawna otrzymuje bezpośrednio adres poczty elektronicznej klienta przy sprzedaży przez tę osobę produktu lub usługi, [...] dana osoba fizyczna lub prawna może używać tego adresu w celu przekazywania informacji handlowych dotyczących podobnych produktów lub usług wprowadzanych przez tę osobę do obrotu, pod warunkiem że klienci zostali jasno i wyraźnie poinformowani o możliwości sprzeciwienia się, w prosty i wolny od opłat sposób, takiemu używaniu zarówno w chwili otrzymania adresu poczty elektronicznej, jak i przy każdej okazji otrzymywania wiadomości, w przypadku gdy klient początkowo nie wyraził sprzeciwu” (ust. 2); „przepisy ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio również do abonentów [będących] osobami prawnymi” (ust. 2).

- artykuł 13 ust. 1, 2, 5, który przewiduje kary administracyjne w przypadku naruszenia wspomnianego wyżej art. 12;

- artykuł 15, który stanowi, że ustawa ta transponuje dyrektywę 2002/58/WE.

Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic (ustawa nr 365/2002 o handlu elektronicznym):

- artykuł 1 ust. 8, który definiuje pojęcie „informacji handlowych” jako „każdą formę informacji przeznaczoną do promowania, bezpośrednio lub pośrednio, towarów, usług, wizerunku [...] sprzedawcy lub osoby wykonującej zawód regulowany [...]”;

- artykuł 32, który stanowi, że Legea nr 365/2002 transponuje dyrektywę 2000/31/WE.

Zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych i postępowania głównego

- 1 Inteligo Media SA (zwana dalej „Inteligo Media”) jest wydawcą internetowej publikacji prasowej avocanet.ro, która dostarcza szerokiemu kręgowi odbiorców informacji na temat zmian legislacyjnych publikowanych codziennie w Rumunii.
- 2 Użytkownicy internetowej publikacji mogą wyświetlić maksymalną liczbę artykułów określoną przez samą publikację (6 artykułów w czasie zaistnienia okoliczności faktycznych niniejszej sprawy) nieodpłatnie i bez podejmowania dalszych działań.
- 3 W 2018 r. Inteligo Media wprowadziła system odpłatnego abonamentu pod nazwą „Serviciu Premium” (zwany dalej „usługą premium”) dla użytkowników, którzy po osiągnięciu maksymalnej liczby 6 wyświetlonych artykułów pragną uzyskać dostęp do dodatkowych artykułów internetowej publikacji.
- 4 Abonament dotyczący „usługi premium” opiera się na założeniu, że w pierwszym kroku użytkownik tworzy nieodpłatnie konto jako użytkownik platformy.

Utworzenie konta wymagało wyrażenia przez użytkownika zgody na warunki umowy o świadczenie usługi premium przez Inteligo Media.

- 5 W ramach abonamentu dotyczącego usługi premium użytkownik uzyskiwał możliwość nieodpłatnego dostępu do dodatkowej liczby odsłon treści publikacji oraz do otrzymywania za pośrednictwem poczty elektronicznej codziennej informacji (newslettera) o nazwie „Personal Update (aktualizacja osobista)” (chyba że użytkownik zdecydował, że nie zamierza korzystać z tej usługi), a także, odpłatnie i opcjonalnie, dostępu do wszystkich artykułów publikacji oraz, za pośrednictwem poczty elektronicznej, do szeregu codziennych informacji pod nazwą „Sinteze Informative (streszczenie informacji)”.
- 6 Codzienna informacja wysyłana za pośrednictwem poczty elektronicznej, zwana Personal Update, zawierała zasadniczo szczegółowe informacje na temat zmian legislacyjnych z poprzedniego dnia z linkami do odpowiednich artykułów, które ukazały się w ramach publikacji.
- 7 W celu umożliwienia użytkownikom wyrażenia, w chwili otrzymania ich adresu poczty elektronicznej, odmowy otrzymywania za pośrednictwem poczty elektronicznej codziennej informacji zwanej Personal Update, w formularzu tworzenia konta pojawiła się wzmianka „Nu vreau să primesc Personal Update, informarea transmisă zilnic gratuit pe e-mail de avocatnet.ro” („Nie chcę otrzymywać Personal Update, nieodpłatnej informacji przekazywanej codziennie za pośrednictwem poczty elektronicznej przez avocatnet.ro”), którą dany użytkownik musiał zaznaczyć. Podobnie, po otrzymaniu wszelkich informacji za pośrednictwem poczty elektronicznej użytkownicy, którzy nie chcieli już otrzymywać Personal Update, mogli wybrać opcję Dezabonare (zwaną dalej „anulowaniem subskrypcji”).
- 8 W przypadku użytkowników, którzy utworzyli konto na platformie w celu innym niż nieodpłatny abonament dotyczący usługi premium i dostęp do dodatkowych treści, wzmianka dotycząca informacji Personal Update była zaprogramowana w taki sposób, aby nie wyświetlała się, a codzienna informacja Personal Update nie była przekazywana do tych kategorii użytkowników.
- 9 W dniu 26 września 2019 r. Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (krajowy organ nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych, Rumunia; zwany dalej „organem”) sporządził protokół stwierdzający naruszenie i nakładający karę administracyjną, na podstawie którego organ nałożył na spółkę Inteligo Media administracyjną karę pieniężną w wysokości 42 714 lei (RON) (stanowiącą równowartość kwoty 9000 EUR); w protokole tym stwierdzono, że od lipca 2018 r. Inteligo Media przetwarzała dane osobowe (adres poczty elektronicznej, hasło, nazwę użytkownika) 4357 użytkowników (osób fizycznych) w oparciu o podstawę prawną, która nie była odpowiednia do celu rozpatrywanego przetwarzania, a mianowicie codziennego przekazywania za pośrednictwem poczty elektronicznej informacji „Personal Update”, bez przedstawienia dowodu na to, że uzyskano wyraźną zgodę zainteresowanych

użytkowników na przetwarzanie ich danych osobowych w tym konkretnym celu. Organ stwierdził, że Inteligo Media naruszyła art. 5 ust. 1 lit. a) i b), art. 6 ust. 1 lit. a) i art. 7 RODO.

- 10 Wnosząca środek odwoławczy Inteligo Media złożyła skargę do Tribunalul București – Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal (sądu okręgowego w Bukareszcie, drugiej izby cywilnej ds. administracyjnych i podatkowych, Rumunia), wnosząc tytułem żądania głównego o stwierdzenie nieważności wspomnianego protokołu i zwolnienie jej z odpowiedzialności za wykroczenie administracyjne.
- 11 Wyrok wydany w dniu 5 czerwca 2020 r. przez Tribunalul București (sąd okręgowy w Bukareszcie), oddalający skargę złożoną przez wnoszącą środek odwoławczy, został uchylony w postępowaniu odwoławczym przez Curtea de Apel București (sąd apelacyjny w Bukareszcie, Rumunia), a sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania.
- 12 Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, w wyroku cywilnym z dnia 15 grudnia 2021 r. Tribunalul București – Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal (sąd okręgowy w Bukareszcie, druga izba cywilna ds. administracyjnych i podatkowych) częściowo uwzględnił skargę i obniżył wysokość nałożonej kary; sąd ten potwierdził jednak nałożenie kary administracyjnej za naruszenie wymogu uzyskania wyraźnej zgody w związku z przetwarzaniem danych za pośrednictwem usługi Personal Update zgodnie z RODO.
- 13 Zarówno wnosząca środek odwoławczy, jak i strona przeciwna wniosły środek odwoławczy od wspomnianego wyżej wyroku cywilnego, które to środki odwoławcze są zawisłe przed sądem odsyłającym, to znaczy przed Curtea de Apel București (sądem apelacyjnym w Bukareszcie).

Główne argumenty stron w postępowaniu głównym

- 14 Kwestią sporną między stronami jest podstawa prawna mająca zastosowanie do przetwarzania danych osobowych użytkowników będących abonentami nieodpłatnej usługi premium oferowanej przez wnoszącą środek odwoławczy w związku z codziennym wysyłaniem tym użytkownikom informacji „Personal Update” za pośrednictwem poczty elektronicznej.
- 15 Wnosząca środek odwoławczy utrzymuje, że traktowała informację „Personal Update” jako informację handlową dotyczącą produktów lub usług podobnych do tych, które ona oferuje, co pociąga za sobą możliwość zastosowania, w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w niniejszej sprawie, art. 12 ust. 2 Legea nr 506/2004, który transponuje art. 13 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE do prawa krajowego. W związku z tym wnosząca środek odwoławczy zaproponowała użytkownikom (i) możliwość sprzeciwienia się otrzymywaniu informacji „Personal Update” [poprzez zaznaczenie pola „Nu vreau să primesc Personal Update, informarea trimisă zilnic, gratuit, pe e-mail de avocatnet.ro”

(„Nie chcę otrzymywać Personal Update, nieodpłatnej informacji przekazywanej codziennie za pośrednictwem poczty elektronicznej przez avocatnet.ro”), które pojawia się podczas tworzenia konta], a jeśli użytkownicy początkowo się nie sprzeciwili, (ii) możliwość sprzeciwienia się i rezygnacji w każdej chwili z otrzymywania informacji poprzez naciśnięcie w dowolnej chwili przycisku natychmiastowego Dezabonare (anulowanie subskrypcji) dostępnego w ramach każdej informacji „Personal Update” przekazywanej za pośrednictwem poczty elektronicznej.

- 16 Ponadto wnosząca środek odwoławczy oparła rozpatrywane przetwarzanie danych również na art. 6 ust. 1 lit. f) [RODO], zgodnie z którym przetwarzanie jest zgodne z prawem, jeżeli jest niezbędne do celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora.
- 17 W związku z powyższym wnosząca środek odwoławczy uważa, że nie była zobowiązana do zwrócenia się o wyrażenie wyraźnej zgody przez użytkowników będących abonentami nieodpłatnej usługi premium dotyczącej przekazywania informacji „Personal Update”.
- 18 Ponadto należy mieć na uwadze, że art. 95 RODO nie nakłada dodatkowych obowiązków na osoby fizyczne ani prawne co do przetwarzania w związku ze świadczeniem ogólnodostępnych usług łączności elektronicznej, w przypadku gdy ma do nich zastosowanie dyrektywa 2002/58/WE.
- 19 Organ twierdzi, że dyrektywa 2002/58/WE nie ma zastosowania w niniejszej sprawie oraz że podstawą prawną przetwarzania danych osobowych są przepisy RODO.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 20 Sąd odsyłający uważa, że konieczność wystąpienia z niniejszym odesłaniem prejudycjalnym wynika z faktu, że właściwe przepisy prawa Unii, na które powołano się w niniejszej sprawie, nie były przedmiotem wykładni Trybunału, a ich wykładnia nie jest pozbawiona wszelkich racjonalnych wątpliwości sądu odsyłającego jako sądu orzekającego w ostatniej instancji (zob. wyroki: CILFIT/Ministero della Sanità, pkt 16, 17; Consorzio Italian Management i Catania Multiservizi, pkt 66).
- 21 Chodzi o przepisy art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 15 dyrektywy 2002/58/WE, a także art. 83 ust. 2 i art. 95 RODO, od których prawidłowej wykładni zależy ustalenie podstawy prawnej przetwarzania w niniejszej sprawie, a w konsekwencji utrzymanie w mocy lub stwierdzenie nieważności zaskarżonego protokołu stwierdzającego naruszenie.
- 22 W odniesieniu do trzech pierwszych pytań prejudycjalnych sąd odsyłający wskazuje, że w celu rozstrzygnięcia sporu krajowego konieczne jest wyjaśnienie warunków, w jakich uznaje się, że adres poczty elektronicznej użytkownika został

otrzymany „w kontekście sprzedaży produktu lub usługi”, jak stanowi art. 13 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE, biorąc pod uwagę argumenty wnoszącej środek odwoławczy oparte na strukturze oferowanych przez nią usług i sposobie, w jaki użytkownicy uzyskują do nich dostęp.

- 23 Ponadto, wobec braku definicji w prawie Unii konieczne jest wyjaśnienie zawartego w art. 13 dyrektywy 2002/58/WE pojęcia „marketingu bezpośredniego” w celu ustalenia, czy sposób, w jaki wnosząca środek odwoławczy używała adresów poczty elektronicznej swoich abonentów, odpowiada używaniu do celów marketingu bezpośredniego oraz czy pojęcie to jest równoważne pojęciu „informacji handlowej” użytemu przez ustawodawcę krajowego w ramach art. 12 Legea nr 506/2004, który transponuje art. 13 dyrektywy 2002/58/WE do prawa krajowego.
- 24 Wykładnia pojęcia „marketingu bezpośredniego” dokonana przez Trybunał w wyroku StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz nie dostarcza wyjaśnień w celu rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu głównym.
- 25 Jeśli chodzi o czwarte pytanie prejudycjalne, zostało ono zadane na wypadek, gdyby Trybunał uznał, że uzyskanie adresu poczty elektronicznej abonenta nieodpłatnej usługi premium nie następuje „w kontekście sprzedaży produktu lub usługi” w rozumieniu art. 13 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE. W takim przypadku sąd odsyłający zmierza do ustalenia, czy przekazywanie informacji Personal Update za pośrednictwem poczty elektronicznej pociąga za sobą możliwość zastosowania art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE w tym znaczeniu, że konieczne jest uzyskanie uprzedniej zgody abonenta na „[u]żywanie [...] poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego”. W przypadku, gdyby ten ostatni przepis miał zastosowanie w niniejszej sprawie, należy określić akt prawny, który reguluje sankcje za nieprzestrzeganie warunków związanych z uzyskaniem ważnej zgody abonenta, o których mowa w art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE.
- 26 Piąte pytanie prejudycjalne jest konieczne, ponieważ z brzmienia art. 83 ust. 2 RODO nie wynika jasno, jakie konkretne obowiązki spoczywają na organie nakładającym karę, gdy stosuje on ten artykuł; kwestia ta jest istotna w odniesieniu do sposobu określenia kary za wykroczenie administracyjne będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym.